

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobkyně **K. Č.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, Křížová 25, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2.11. 2009, č. X, o částečný invalidní důchod, **t a k t o :**

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované České správy sociálního zabezpečení v Praze uvedeným shora byl žalobkyni podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění odejmut od 20.12. 2009 částečný invalidní důchod. V odůvodnění žalovaná odkázala na posudek Okresní správy sociálního zabezpečení v Náchodě (dále jen OSSZ) ze dne 21.10. 2009, dle kterého již žalobkyně není částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 10% a nesplňuje dále zákonnou podmínku částečné invalidity podle § 44 zák. č. 155/1995 Sb., v platném znění, tj. pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33%.

Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí. Nesouhlasila s odnětím částečného invalidního důchodu, neboť po úrazu ze dne 7.11. 2007 u ní přetrvává více zdravotních obtíží – pseudoartróza klíční kosti, časté bolesti hlavy, závratě, výpadky krátkodobé paměti, k tomu se navíc přidaly bolesti zad a kyčlí (odkázala na lékařskou zprávu MUDr. Š.). Je proto přesvědčena, že její schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla o více než 35%. Dále uvedla, že pracuje jako účetní v neziskové organizaci na poloviční úvazek, přičemž před úrazem vykonávanou práci účetní na plný úvazek ve velké výrobní firmě (podstatně náročnější) by nyní kvůli přetrvávajícím zdravotním potížím nezvládla. Navrhla proto zrušení rozhodnutí a přiznání invalidního důchodu.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

V přezkumném řízení provedl soud důkaz z lékařské dokumentace OSSZ v Náchodě posudkem lékařky ze dne 21.10. 2009, v němž je v diagnostickém souhrnu uvedeno, že u žalobkyně byla na základě výsledků lékařských vyšetření zjištěna tato onemocnění: stav po zlomenině distální 1/3 klíční kosti vlevo zhojené pseudoartrózou, stav po mozkové komoci s přetrvávající poruchou paměti, stav po kontuzi krční páteře v důsledku úrazu ze dne 7.11. 2007, stav po vrozené dysplasii kyčlí. Lékařka OSSZ označila za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně stav po fraktuře klíční kosti léčené konzervativně a zhojené pseudoartrózou s omezením pohybu levé paže. Uvedla, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídá postižení uvedenému v kapitole XV, oddílu H, položce 9, přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., v platném znění (tj. pseudoartróza klíční kosti) a míře poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve výši 10% s tím, že stanovená míra poklesu se ve smyslu ust. § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky nemění (tj. navýšení horní hranice nebo snížení dolní hranice o maximálně 10%). V posudkovém výroku uvedla, že žalobkyně již není částečně invalidní dle § 44 zákona o důchodovém pojištění, není ani plně invalidní dle § 39 odst. 1 tohoto zákona.

K žádosti krajského soudu byl ve věci dne 23.4. 2010 vypracován posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Hradci Králové (dále také jen PK). Posudková komise je k hodnocení zdravotního stavu pojištěnců pro potřebu přezkumného řízení soudního povolána ze zákona (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb.). Zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře ortopeda, zdravotní stav žalobkyně hodnotila na podkladě spisové dokumentace OSSZ a odborných lékařských nálezů v ní obsažených (ortopedické nálezy z 30.7.2008, 7.5.2009 a z 28.5.2009, neurologické nálezy z 17.2.2009, 15.4.2009 a 16.4.2010, ORL nález z 19.4. 2010), na podkladě zdravotnické dokumentace od ošetřující praktické lékařky a na základě osobních poznatků. Po jejich vyhodnocení označila za rozhodující zdravotní postižení a příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobkyně postižení levého ramenního kloubu s omezením hybnosti a pseudoartrózou levé klíční kosti. Procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanovila ve shodě s lékařkou OSSZ dle kapitoly XV,

odd. H, položky 9 přílohy č. 2 výše citované vyhlášky na 10%, tj. na horní hranici daného rozpětí 5-10%. Pro užití § 6 odst. 4 cit. vyhlášky nezjistila další posudkově významné skutečnosti.

V posudkovém zhodnocení PK uvedla, že žalobkyně pobírala částečný invalidní důchod od července 2008 na základě posudku lékařky OSSZ ze dne 30.7. 2008, který PK považuje za posudkové pochybení s nadhodnocením zdravotního stavu, neboť chirurgický nález MUDr. L. z 25.6.2008 ani ortopedický nález MUDr. Š. z 20.7.2008 neuvádějí protrahované a komplikované hojení s poruchami inervace a prokrvení nebo vychudnutím svalstva levé horní končetiny. Stav po zlomenině levé klíční kosti byl zhojen pseudoartrózou, přičemž hybnost ramenního kloubu nebyla podstatně omezena, hybnost kyčelních kloubů nebyla rovněž podstatně omezena. Zdravotní stav neodpovídal žádnému stupni invalidity. V posudkovém výroku PK uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., nebyla ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 nebo 2 stejného zákona. Nešlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33%, nešlo o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav jí značně neztěžoval obecné životní podmínky.

Při jednání soudu žalobkyně setrvala na podané žalobě. Namítala, že u jednání PK nebyl přítomen neurolog, ač její potíže jsou především neurologického rázu. Nejvíce ji obtěžují migrény, bolesti hlavy a výpadky paměti, což je horší, než vlastní pseudoartróza klíční kosti. Předložila lékařskou zprávu z neurologie v Náchodě z 17.2.2009, v níž se uvádí, že nález potvrzuje klinickou diagnózu. Nesouhlasí s tvrzením PK, že se v jejím případě nejednalo o komplikované hojení, levá horní končetina je méně osvalena než končetina pravá. Rovněž nesouhlasí se závěrem PK, že přiznání částečného invalidního důchodu v roce 2008 bylo nadhodnocením jejího zdravotního stavu. Zopakovala, že pracuje na částečný pracovní úvazek, když z důvodu přetrvávajících zdravotních potíží (migrény a bolesti hlavy), které souvisejí s prací na počítači se necítí na práci na plný pracovní úvazek. Od letošního roku se přidaly ještě potíže se zablokovanou krční páteří. Je přesvědčena, že jí částečný invalidní důchod náleží. Navrhla zrušení napadeného rozhodnutí. Náklady řízení nežádala.

Pověřená pracovnice žalované poukázala na to, že na straně 2 posudku je zmíněný neurologický nález ze dne 17.2.2009 citován. S ohledem na shodné závěry obou posudkových orgánů navrhla zamítnutí žaloby. Náklady řízení nežádala.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že žaloba n e n í d ů v o d n á.

Podle ustanovení § 43 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění, má pojištěnec nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně

invalidním a) a získal potřebnou dobu pojištění, nebo b) následkem pracovního úrazu.

Podle § 44 odst. 1 téhož zákona je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33%. Dle odstavce 2 je pojištěnec částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

Podle ustanovení § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, v platném znění, je pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají, v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení, a to se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Soud, který sám nemá odborné medicínské znalosti, vycházel při hodnocení důkazů z provedených odborných lékařských posouzení zdravotního stavu žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Oba posudkové orgány se shodly v posudkovém hodnocení a závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně částečně invalidní ve smyslu ustanovení § 44 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně shodně označily pseudoartrózu levé klíční kosti a konečnou míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve výši 10%, která však nedosahuje míry potřebné pro ponechání částečného invalidního důchodu. Vzhledem k tomu, že oba posudkové orgány hodnotily zdravotní stav žalobkyně na podkladě existujících lékařských nálezů k datu vydání napadeného rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 1 s. ř. s., PK dokonce nad rámec tohoto ustanovení zhodnotila i neurologický nález ze dne 16.4. 2010 a nález ORL ze dne 19.4. 2010 (tj. po datu vydání napadeného rozhodnutí -2.11. 2009), neshledal soud v jejich postupu žádné pochybení. PK svůj posudkový závěr odůvodnila nadhodnocením zdravotního stavu žalobkyně v době, kdy jí byl částečný invalidní důchod přiznán, přičemž žalobkyně kromě konstatování zdravotních potíží bez prokázání zhoršení zdravotního stavu objektivními lékařskými nálezy neprokázala opak. Zmíněnou neurologickou zprávu ze dne 17.2.2009 měla PK při svém rozhodování k dispozici, když v této stručné zprávě není popsána progrese potíží. Vzhledem k tomu, že za rozhodující zdravotní postižení žalobkyně bylo označeno onemocnění ortopedické a nikoli neurologické, PK nepochybila, pokud k jednání PK byl jako odborný lékař přizván právě ortoped. Žalobkyní popisované neurologické potíže byly jak lékařem OSSZ, tak posudkovou komisí označeny jako ostatní zdravotní postižení.

Z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí zdravotní stav žalobkyně neodpovídal žádnému stupni invalidity. Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, neboť žalobkyně nesplňovala podmínky pro ponechání částečného invalidního důchodu dle ust. § 44 odst. 1, 2 zák. č. 155/1995 Sb., v platném znění, tj. nebyl prokázán pokles její schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %, nebylo rovněž prokázáno, že by se v jejím případě jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který by jí značně ztěžoval obecné životní podmínky (okruh zdravotních postižení značně ztěžujících obecné životní podmínky stanoví příloha 4 k vyhlášce č. 284/1995 Sb.). Soud dále dodává, že subjektivní potíže a stesky žalobkyně, byť nijak nezpochybňuje a nezlehčuje jejich existenci, pokud nebudou doloženy odpovídajícími objektivními lékařskými nálezy (ve smyslu zhoršení zdravotního stavu), nemohou být samy o sobě podkladem pro přiznání resp. ponechání dávky. Je namístě zdůraznit, že otázka částečné invalidity žalobkyně byla řešena v souladu s ust. § 75 odst. 1 s. ř. s. k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované (2.11. 2009), a proto případné zhoršení zdravotního stavu a z toho vyplývající skutečnosti rozhodné pro posouzení důvodnosti nároku na invalidní důchod, ke kterým by došlo po tomto datu, je možné řešit pouze na základě nové žádosti podané u příslušné OSSZ.

S ohledem ke shora uvedenému soudu nezbylo, než v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a správnímu orgánu, který měl ve věci úspěch, toto právo nenáleží dle odst. 2 tohoto zákonného ustanovení.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s.ř.s.).

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, kterou lze podat z důvodů a za podmínek uvedených v § 102 a násl. s.ř.s. ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Kasační stížnost je třeba podat ke Krajskému soudu v Hradci Králové. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu v Brně, který o ní bude rozhodovat. Nemá-li účastník vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem.

V Hradci Králové dne 2. září 2010

JUDr. Ivona Šubrtová, v. r.
samosoudkyně